

## Naiset alkukristillisessä kirkossa – naispappuus.

En ymmärrä, miksi naisilta kielletäisiin papinvirka. Täysin käsittämätöntä. Haluavatko miehet vain mustasukkaisesti varjella sananjulistamista ja omia evankelioimisen vain itselleen? Mitä he oikein pelkäävät, kun he vastustavat naispappeutta niin voimallisesti. Ja vielä käsittämättömämpää on, että jopa eräät naiset vastustavat naispappeutta. Jeesus tuli muuttamaan kaiken ... myös sananjulistuksen. Eikä hän hyljeksinyt tai aliarvioinut naisia – päinvastoin.

Olen itse kokenut jo aivan lapsena vakavan ja suuren kutsumuksen lähteä seuraamaan Mestari Jeesusta, ja ilmoitinkin siitä rinta rottingilla ensimmäisen kerran jo alakoulussa ollessani äidilleni, joka (Sleyläisenä) ilkkuen totesi, että. ”*Saat kyllä tyttö vähän äkkiä unohtaa tuon papin ammatin, naisista ei voi koskaan tulla pappia – sen Raamattukin kieltää, ja tuollaiset puheet on sitäpaitsi perkeleestä*”. Joten se siitä. Mutta Herran tiet ovat tutkimattomat. Kun Jumala kutsuu – niin Hän kutsuu - ihmisten puheista ja väittämistä piittaamatta. Uskomattomien käännteitten jälkeen, ja jopa ihmeitä kokien (enkeli, kuolemanrjakokemus ym.ym), päätin tehdä sen mihin minua on pyydettykin - ei ihmiset, vaan ”taivas” on pyytännyt. Lasten kasvettua ja muutettua kotoa pois aloin opiskella teologiaa Åbo Akademiassa.

Kuuntelen ja luen mielelläni mm. Paul Dawsonia, ja on eräs asia, jonka hän mainitsi eräässä puheessaan, joka sai ihoni nousemaan kananlihalle. Paavalin kirjeessä Roomalaisille luvusta 16 alkaen puhutaan juuri NAISTEN osuudesta ja asemasta alkuseurakunnassa. Naiset olivat silloin yhtä tärkeitä ja arvostettuja kuin miehetkin. Paul Dawson sanoi, että Luvussa 16 jakeessa 3 oleva nimi ”Prisca” on naisen nimi (tätä en edes tologina tiennyt aiemmin), ja että kyseessä oli aviopari, joka yhdessä palveli ”papinomaisessa” virassa seurakunnassa .... siis molemmat aviopuolisot palvelivat alkuseurakunnan paimenina, eikä vain aviomies.

Uudessa Testamentissa Paavalin kirjeessä Roomalaisille, luvussa 16 jakeessa 3 mainitaan erään pariskunnan nimi ja molemmat ovat Kristuksen Jeesuksen palveluksessa ja Paavalin työtovereita. Tässä suora lainaus tuosta UT:n kohdasta: ”*Tervehtikää Prisca ja Aquilaa, työtovereitani Kristuksen Jeesuksen palveluksessa. He ovat panneet henkensä alttiiksi minun takiani, ja heitä kiittävät minun lisäksi myös kaikki pakanuudesta kääntyneet seurakunnat. Sanokaa terveisiä myös heidän talossaan kokoontuvalle seurakunnalle*”. Prisca oli naisen nimi, ja siitä tunnettiin alkukirkon aikanaan myös tuttavallisempi muoto Priscilla. Paavali tunsu erittäin hyvin ja läheisesti kyseisen apostolina toimineen pariskunnan: vaimon Priscan ja miehen Aquilan. Hänhän jopa asui 18 kukautta eräässä vaiheessa heidän luonaan.

UT, Apostolien teot luku 18:18. suora lainaus ”*Paavali viipyi Korintissa vielä jonkin aikaa. Sitten hän hyvästeli veljet ja lähti kohti syyriaa yhdessä Piscillan ja Aquilan kanssa*”. Tässä kohtaa Paavali käyttää *Prisca* nimen lemmittelymuotoa *Priscilla* ... naisen nimi sekini.

Tässä suora lainaus englanninkielisestä Wikipediasta (ei löydy suomeksi.):

**Prisca**, also known as **Priscilla**, was one of the earliest evangelists of Jesus Christ in Rome. Priscilla is a Greek diminutive, or nickname, for Prisca.

According to Acts 18:2-3, Aquila and Prisca were tentmakers, as Paul of Tarsus is said to have been. Priscilla and Aquila had been among the Jews expelled from Rome by the Roman Emperor Claudius in the year 49 as written by Suetonius. Prisca and Aquila ended up in Corinth (Greece). Paul lived with Prisca and Aquila for approximately 18 months. Then the couple started out to accompany Paul when he next went to Syria, but stopped at Ephesus (in modern Turkey).

Priscilla (also Prisca) of Corinth is not the same Priscilla of the Roman Glabio family married to Quintus Cornelius Pudens who hosted St. Peter circa AD 42.

Ja toinen kohta samasta Paavalin kirjeestä, (UT, Room. 16:7) : ” *Terveisiä Andronikonokselle ja Junialle , heimolaisilleni ja vankilatovereilleni, jotka ovat arvossa pidettyjä apostolien joukossa ja ovat olleet Kristuksen omia jo ennen minua* ”. Mainitun apostolin nimestä *Junia* ja sukupuolesta on epäselvyyttä. UT:n teksti ei ole yhtenäinen tietty tekstipaketti, vaan joukko eri ikäisiä käsikirjoituksia. Toisissa kirjoituksissa nimeksi annetaan *Junias*, toisissa *Junia*, kolmansissa *Julia*. Teologian tutkijat ovat jo aikoja sitten päätelleet, että kyseessä olisi ollut miehen nimi *Junias*.

Epäselvyys on jo varhain aiheutunut harvinaisen nimen (henkilönnimenä se löytyy ainoastaan Roomalaiskirjeestä ja ko. kohtaan viittaavilta kirkkoisiltä, muutoin vain kesäkuun latinalaisena nimenä) taivutusmuodosta; akkusatiivipäätteestä, joka kreikassa on kyseessä, oli hankala päätellä onko kyseessä *kreikkalainen miehen nimi Junias* vai *latinalainen naisen nimi Junia*. Kun Paavali vielä kirjoitti Roomaan, voitiin ajatella hänen tuntevan siellä jonkun latinalaisnimisen. Tämä vaan tuntuu kovin epätodennäköiseltä, sillä Rooman seurakunta oli jo pitkään ollut täysin kreikankielinen, ja lisäksi Paavali kutsuu tätä *Junia* nimistä naista "sukulaisekseen": olisi erikoista, että hänellä asuisi Roomassa latinankielinen miespuolinen sukulainen *Junias*.

Toisaalta on aivan uskottavaa, että käsikirjoituksen kopioija olisi muuttanut apostoleista puhuttaessa naisen nimen miehen nimeksi, sillä niin harvinaisia naisapostolit varmasti olivat. Mutta oli miten päin vaan, Paavali saattoi käyttää sanaa "apostoli" melko väljästi, eikä viitannut sillä vielä vakiintuneeseen virkaan vaan Herran lähettämiin julistajiin. Apostolihan tarkoittaa jotakuta, joka on lähetetty (kreik. *apostellein*).

Joskus minusta tuntuu kuin naispappeutta vastustavat lukisivat kuin piru Raamattua. He eivät edes halua lukea edellisen kaltaisia kohtia oikein ja kirjamellisesti, koska naispappeuskannatus saisi näiden kohtien vuoksi kannatusta. Näitten kohtien yli hypätään tietoisesti, niistä ei puhuta eikä niitä saa ääneen mainita, ja sitten miltei lupin avulla etsitään Raamatusta sellaisia naispappeutta vastustavia kohtia ja sanontoja, ja sitten niitä pidetään lain kaltaisina määräyksinä, vaikka kyseessä olisi vaikka vain esimerkiksi Paavalin tuohduksissa suustaan päässyt ”sammakko”, kuten hän vaiensi eräässä kohdassa äänekkäästi häliseviä, päpättäviä naisia, joiden puheensorina häiritsi k.o. tilaisuutta. Mistään muusta ei tässä ollut kysymys, kuin siitä että, jos paikalla olleet naiset eivät jaksa seurata tilaisuutta, niin he istuisivat ainakin hiljaa eivätkä juttelisi keskenään. Ja tuo Paavalin huomautus ”*nainen vaietkoon seurakunnassa*” otettiin johtoajatukseksi vaientamaan ikuisesti naisten kaikenlainen esiintyminen Jumalan sanansaattajina. Törkeätä, ja niin väärin, ja niin epäoikeudenmukaista!

Paljon, paljon .... voi niin paljon on kirjoituksia, jotka jätettiin kokonaan Raamatun ulkopuolelle ja varmasti jotkut niistä aivan syystäkin. Olen aivan nuoruudestani asti keräillyt teologista kirjallisuutta laidasta laitaan ja joskus olen saanut käsiini jopa harvinaisuuksiakin, kuten esim. Pistis Sophian (jukaistu v. 1927, ensimmäisen ja viimeisen kerran Suomessa. Kirjan nimi on kreikankieltä: Usko, voima = Pistis. Viisaus, tieto = Sophia). Pistis Sophia on outo ja paikoin käsittämätön, mutta kirjan puolivälistä lähtien kuvataan hyvin selkokielisesti Jeesuksen keskustelua opetuslasten ja heihin kuuluneen 3 naisen kanssa ( Magdalan Maria, Jeesuksen Maria-äiti, ja Salome). Voisi sanoa aivan oikeutetusti, että tämä oli se ensimmäisen seurakunta ... ns. ”sisäpiiri”, jonka Jeesus valjasti lähetystyöhön ja levittämään evankeliumia ja tekemään ihmetekoja. Tämä kirja Pistis Sophia on Raamatuni vieressä aina yöpöydälläni, koska rakastan lukea sitä. Aivan

kuten Raamattukin – sen lukeminen virvoittaa sieluni raskaan työpäivän jälkeen. Muutaman rivin luetuani, joko Raamatusta tai Pistis Sophiasta, jaksan taas uskoa hyvään ja hyvän tekemiseen.

Mutta en yhtään ihmettele, että Pistis Sophiaa inhotaan ja vihataan kirkonisien piirissä. Se on vissiin julistettu pannaan, tai siitä ei ainakaan saa ääneen puhua. Pistis Sophia on tabu, ja ilmeisesti vain siksi, että siinä Jeesus vähän väliä sanoo apostolien joukossa oleville naisille esim. näin (suoria lainauksia kirjasta): ” ... siunattu sinä, Maria, veljien ja sisarten joukossa .... ” tai ” ... Tapahtuipa, kun Maria oli nämä sanansa sanonut, että Vapahtaja suuresti hämmästyen niiden sanain määritelmiä, jotka Maria lausui, sillä täysin puhdashenkiseksi hän oli tullut. Jeesus vastasi, jälleen sanoen hänelle: Hyvin puhuttu, sinä henkevä ja puhdas Maria .... ” Maria (Magdalan Maria kysyi): ” ... Herra, vielä tahdon sinulta kysyä. Äläkä sitä salaa ”. Jeesus vastasi Marialle sanoen: ” Kysele vain, mitä mielit, ja minä sen avoimesti sinulle paljastan vertauksitta ”. Maria vastasi sanoen.” ..... (pitkä puhe, jätän sen pois, mutta lopussa Maria sanoo jotain järjestyttävää, poimin tässä vain naispappeuskysymyksessä oleelliset sanat ) ..... ” niin, että jos me joillekin sudulle menemme, eikä heillä ole uskoa meihin, ja me suoritamme noilla seuduilla joitain mysteerieita (ihmetekojä), he totisesti saavat tietää, että **me** julistamme kaikkeuden (Jumalan) sanaa?” . Pankaa merkille, että tämän edelisen lausui nainen. ja sitten tulee eräs kohta Pistis Sophiassa, joka selittää, miksi naisia on syrjitty jo heti alusta alkaen – Maria Magdalena kanteli Jeesukselle Pietarista, ja Jeesus nuhteli opetuslapsia – tässä pieni lainaus Marian puheesta Jeesuksen puheen jälkeen: ” ..(kun Vapahtaja) nämä sanansa oli opetuslapsilleen sanonut, että Maria astui esiin ja lausui: Herra, minun mieleni aina ymmärtäväinen onpi, joka kerralla tahtoen esille tulla ja esittää sanojen selvityksen, jotka hän lausunut onpi; mutta minä Pietaria pelkään, koska hän uhkasi minua ja meidän sukupuoltamme vihaa ”. Ja Jeesus vastasi tähän: ” Jokainen, ken valonhengellä täyttynyt onpi, esille käyköön ja sanokoon selvityksensä siitä mitä minä puhun – eikä kenkään voi häntä estää. Siksi, oi, sinä Maria, esitä sanojen selitystä, jotka...”.

Tällaisia paikalla olevien naisten ylistyksiä on Pistis Sophia pullollaan ja vähän väliä apostolit vetävät herneen nenäänsä, koska heidän mielestään Jeesus antaa naisille liian paljon aikaa esittää kysymyksiä ja seitellä Jeesuksen lausuntoja. Ja Jeesus nuhtelee joka kerran opetuslapsia, sanoen, että esittäisitte tekin yhtä hyviä kysymyksiä ja antaisitte tekin yhtä hyviä selityksiä kuin nämä naiset, niin saisitte tekin yhtä usein suunvuoron. Ei ihmekään, että naiset on kaikkina aikoina painettu maan tasalle, jos se oli jo apostolien keskuudessa tuollaista. Mutta ei enää – naisten mitta on tullut täyteen. Naisetkin ovat heränneet – Pyhä Heki herättelee myös naisia suurella joukolla kaikkialla maailmassa ja Pyhä Henki avaa miestenkin silmiä näkemään naisten todellisen arvon sanansaattajina. Pyhä Henki tekee voimallisesti työtä etenkin niissä, jotka Hän huomaa olevan paremmin valjastettuja palvelukseensa. Ne harvalukuiset kirkonisät ja miehet tai jopa naisetkin, jotka sulkeutuvat seurakunnissa omiin ahdasmielisiin ja pimeihin kammioihinsa ... niin sulkeutukoot, kieltäkööt naisilta puhuminen Jumalan sanasta, sulkeukoot korvansa ja silmänsä – se on heidän murheensa. He ovat tiensä valinneet – eikä heitä voi enää muuta kuin sääliä.

Anne Lindell, marrask. 2006